

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Bune Practici

Limitați anxietatea și comportamentul inadecvat pentru copiii cu tulburări de spectru autist

Trunchiul E de la a Educa

JP Marty

1. Context

Clasă obișnuită și specializată

2. Obiective.

- Protejați copilul de situații care sunt prea dificile sau prea interesante pentru el.
- Acționați astfel încât copilul să se simtă liniștit
- Căutați o întoarcere la calm

3. Derularea " Bunei practici".

- Componenta echipelor

Profesor și / sau AVS (auxiliar al vieții școlare), IES (însoțitor educațional și social)

- Grupul de copii școlari.

- ❖ La început, activitățile alternative se alimentează cu alții cunoscuți pentru a reduce anxietatea și comportamentul inacceptabil.
- ❖ Permiteți copilului să vizualizeze cursul zilei sale în orice moment: să-i pună la dispoziție o reprezentare vizuală a zilei printr-un program cu imagini. Acest program face ziua copilului previzibilă.
- ❖ Planificați schimbări, tranziții folosind programe, fotografii de locuri sau persoane pentru a ajuta copilul să se pregătească pentru schimbare, să înțeleagă ce se întâmplă, să anticipeze, să evite unele anxietate. Puneți imaginea activității completate într-un buzunar mic al programului pentru a înțelege că veți trece la următoarea activitate.
- ❖ Încercați să avertizați copilul în avans atunci când există schimbări sau schimbări în rutina lui sau în ziua lui (de exemplu, absența unui profesor, ploaie care necesită petrecerea odihnei în interior ..).

Dacă o activitate este anulată, nu eliminați pictograma din orar, însă blocați-o vizibil și închideți pentru a înțelege activitatea care o înlocuiește lângă copil.

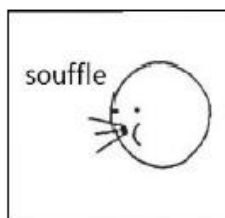
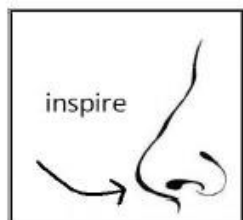

MUZICA

COMPUTER

- ❖ Ex: Ora de muzică înlocuită de ora de computere multimedia
- ❖ Explicați copilului comportamentul corect care trebuie adoptat în această situație sau situație (de exemplu, dacă este deranjat de alți copii, vorbiți cu un adult, ridicați mâna pentru a vorbi sau a pune o întrebare, dacă trage părul unui tovarăș pentru a intra în contact cu el și explică că ar trebui mai degrabă să fie chemat sau provocat cu un gest ...).
- ❖ Încurajați copilul atunci când are o problemă cu ceva sau cu alți copii să vorbească cu profesorul sau cu un adult.
- ❖ Să verbalizeze la maximum emoțiile sale, să pună în cuvinte ceea ce nu poate să exprime.
- ❖ Să identifice anxietatea copilului, să-l liniștească vorbindu-i într-un loc calm, protejat de stimulările sonore sau vizuale.
- ❖ Ajutați elevul să își gestioneze anxietatea pentru a evita crizele de furie: să scrie o listă de pași pe care să-i urmeze atunci când se simt tensionați, să însoțească această listă de imagini, de exemplu, să inspire și să expire, să raporteze că nu este bine, să ceară o pauză, să facă o activitate pe care o iubește ...

- ❖ Dacă copilul se comportă necorespunzător, încercați să îl calmați încercând să îl înlocuiți cu un comportament mai adecvat. De exemplu, dacă el se joacă cu salivă în mâinile sale îi propuneți să se joace cu loțiune, dacă îi miroase pe ceilalți copii să-i propună să simtă autocolante mirositoare, dacă îi zgârie pe colegi să-i propună să mestece un obiect din cauciuc, dacă îi împinge pe ceilalți copii să atragă atenția adultului, îl cere să-și ridice mâna sau să-l provoace direct pe adult, dacă își leagă mâinile îi propuneți să manipuleze o minge antistres ... Încurajați copilul atunci când folosește comportamentul de înlocuire.

- ❖ Conceperea unui sistem de semnale (imagine, gest, zgomot) care avertizează elevul că nu se comportă în mod corespunzător pentru a-l permite să-l realizeze și să-l încurajeze să-și schimbe comportamentul.
- ❖ Promovarea unui bun comportament, consolidarea comportamentelor sociale adaptate, abilitățile și progresul copilului.
- ❖ Evitați "nu" cu niște copii care nu-l suportă
- ❖ Evitați surprizele (de exemplu, petrecerea surpriză cu ocazia zilei de naștere) care pot provoca o mare anxietate și neînțelegere la copil.
- ❖ Nu acționați niciodată în mod brutal, preveniți explicații ,anticipate, vorbitul este esențial cu acești copii.
- ❖ Ajutați copilul să-și ocupe timpul liber. Acești copii au adesea probleme în imaginarea, crearea, inițierea unei activități, utilizarea locului și a obiectelor în mod adecvat.
- ❖ Sportul poate fi benefic în direcționarea stresului și a anxietății copilului, cu condiția ca sesiunile sportive să fie structurate și ușor de înțeles pentru copil: să pună poze pe ce să facă, să folosească o clepsidră pentru ca copilul poate vizualiza timpul în care trebuie să facă această activitate, să marcheze terenul cu cercuri de culori etc.
- ❖ Observați-vă propriul comportament, aveți grijă ca intervențiile dvs. să nu întărească din neatenție comportamentul nedorit al copilului.

4. Evaluarea intervenției

Aceste strategii de intervenție și-au dovedit eficiența și pot limita tulburările de comportament la copiii lor.

5. Limite

Nu există o strategie sigură de foc și profesorii trebuie să se adapteze la profilurile acestor și alți copii. Ceea ce poate funcționa la un moment dat poate fi nepotrivit pentru altul. Dar, prin încercare și eroare, propunerile aduse aici trebuie confirmate, contestate sau modificate.

6. Perspective.

Aceste strategii de intervenție pot fi dezvoltate în parteneriat cu echipele educaționale și cu familia pentru a ajuta copilul să-și experimenteze emoțiile.